

i fælleserklæringen til artikel 4, nr. 1, at herved forstås også det tilfælde, hvor en transaktion foretages mellem det ene af foretagenderne og det andet foretagendes faste driftssted, der er beliggende i en tredje kontraherende stat. Kontrollerer f.eks. et dansk selskab et tysk selskab med et fast driftssted i Frankrig, er transaktioner mellem det danske selskab og det faste driftssted i Frankrig omfattet af konventionen.

Efter *artikel 2* finder konventionen anvendelse på indkomstskatter. Derimod omfattes f. eks. stempelafgifter og formueskat ikke. I forbindelse med forhandlingerne om konventionen blev det fastslået, at denne ikke omfatter kulbrintesektoren. Stk. 2 opregner indkomstskatterne for de enkelte lande. Stk. 3 indeholder en bestemmelse, som medtager skatter af samme eller tilsvarende art, som siden vil blive gennemført.

Artikel 3 fastlægger, hvem der er kompetente myndigheder. Stk. 2 indeholder en almindelig fortolkningsregel, hvorefter ethvert udtryk, der ikke er defineret i konventionen, skal tillægges den betydning, som det har i dobbeltbeskatningsoverenskomsterne mellem den pågældende stater.

Almindelige bestemmelser

Artikel 4 indeholder regler for, hvornår skattemyndighederne kan regulere forbundne foretagenders overskud. Artikel 4, nr. 1 behandler forbundne foretagender (moder-/datterselskaber og selskaber under fælles kontrol) og bestemmer, at regulering af overskud i disse tilfælde kan finde sted, hvis der er aftalt eller fastsat vilkår for deres kommercielle eller finansielle forbindelser, som afviger fra de vilkår, der ville være aftalt mellem uafhængige foretagender. Artiklen er identisk med OECD modeloverenskomstens artikel 9, stk. 1.

Artikel 4, nr. 2 bestemmer tilsvarende, at regulering af overskud kan finde sted mellem et foretagende i en kontraherende stat og dets faste driftssted, der er beliggende på en anden kontraherende stats område. Der skal til det faste driftssted henføres det overskud, som det ville have opnået, hvis det havde været et særskilt foretagende, som havde drevet samme eller tilsvarende virksomhed under samme eller tilsvarende vilkår, og som under fuldstændig frie forhold havde afsluttet forretninger med det foretagende, hvis faste driftssted det er. Artiklen er i det væsentlige identisk med OECD modeloverenskomstens artikel 7, stk. 2.

Selskabsskattelovens § 12 indeholder hjemmel til at regulere overskud, hvis et i Danmark hjemmehørende selskab, filial eller forening m.v. kontrolleres

af en udenlandsk virksomhed og er underkastet andre vilkår end dem som ville gælde for et uafhængigt foretagende. Overskuddet reguleres med den fortjeneste, som selskabet eller foreningen ville have opnået, hvis det havde været et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende udenlandske virksomhed.

Regulering kan endvidere finde sted med hjemmel i statsskattelovens § 4.

Inden for konventionens anvendelsesområde supplerer artikel 4 således selskabsskattelovens § 12 og statsskattelovens § 4 som hjemmel til at regulere foretagenders overskud.

Efter *artikel 5* skal den kompetente myndighed i god tid underrette foretagendet, hvis den ønsker at regulere overskuddet i overensstemmelse med artikel 4. Formålet er, at foretagendet skal have lejlighed til at underrette det andet foretagende, så det kan drøfte reguleringen med skattemyndighederne i den anden stat. Artikel 5 fastslår endvidere, at den påtænkte regulering kan gennemføres, selv om der er givet underretning herom til foretagendet.

Artiklerne 6 – 14 indeholder reglerne om den gensidige aftale- og voldgiftsprocedure.

Efter *artikel 6* kan et foretagende indbringe sagen om overskudsregulering for den kompetente myndighed i den stat, hvor enten foretagendet eller det faste driftssted er beliggende.

Sagen skal indbringes inden tre år efter den første underretning om regulering af overskud fra den kompetente myndighed.

Den kompetente myndighed skal herefter søge at løse sagen ved gensidig aftale med de kompetente myndigheder i den anden stat. Det er en betingelse for at indlede den gensidige aftaleprocedure, at klagen forekommer den kompetente myndighed begrundet.

Reglerne i artikel 6 er i det væsentlige identiske med artikel 25, stk. 1 og 2 i OECD modeloverenskomsten, der heller ikke giver den skattepligtige et ubetinget krav på, at en gensidig aftaleprocedure indledes.

Er de kompetente myndigheder ikke inden to år efter, at foretagendet indbragte sagen, nået til enighed om ophævelse af dobbeltbeskatningen, skal de nedsætte et rådgivende udvalg, der skal afgive en udtalelse om, hvorledes dobbeltbeskatningen skal opheves.

Hvis sagen er indbragt for en domstol, løber to-års fristen først fra det tidspunkt, hvor den afgørelse, som er truffet i sidste instans, er blevet endelig.

Konventionen indeholder to undtagelser til forpligtelsen til at nedsætte det rådgivende udvalg. Den første undtagelse er indeholdt i *artikel 7, stk. 3*, hvor-